

Szlak Piastowski (czerwony)

Szlak Piastowski

czerwony - 28,7 km

Żnin - Wenecja - Biskupin - Marcinkowo Dolne - Rogowo - Rzym - Recz

Wędrówkę rozpoczynamy na dworcu Żnińskiej Kolei Powiatowej (ul. Dworcowa; po przeciwnej stronie znajduje się budynek nieczynnego dworca PKP; 0,0 km). Ulicą Dworcową idziemy w kierunku dworca PKS (0,4 km). Następnie dochodzimy do końca ulicy Towarowej i skręcamy w prawo, w ulicę 700-lecia.

Idąc ulicą 700-lecia mijamy: budynek kina, tablicę pamiątkową poświęconą Papieżowi Janowi Pawłowi II, popiersie Jana Śniadeckiego, pomnik upamiętniający Polskie Państwo Podziemne i Armię Krajową, kościół farny pw. św. Floriana i Sufraganię (Muzeum Sztuki Sakralnej). Przechodzimy przez mostek na Gąsawce i idziemy dalej prosto. Dochodzimy do Hotelu „Basztowy”, skręcamy w lewo i wchodzimy na rynek. Poruszamy się po chodniku, w kierunku ulicy Sądowej. Na wysokości gotyckiej wieży - „Baszty” (za nią znajduje się Muzeum Ziemi Pałuckiej), skręcamy w lewo. Przechodzimy obok Alei Sław Sportu Motorowodnego (po lewej stronie) i pomnika Jędrzeja Śniadeckiego (po prawej). Dochodzimy do ulicy Parkowej, skręcamy w prawo i przechodząc przez ulicę Sądową, wchodzimy do parku.

Kierujemy się w stronę mostku na Gąsawce, a następnie przechodzimy przez tor kolei wąskotorowej. Idziemy alejką biegnącą równoległe do drogi asfaltowej widocznej po lewej stronie (ul. Szkolna). Po prawej stronie mijamy najpierw pomnik Fryderyka Chopina, a następnie amfiteatr. Dochodzimy do Restauracji „Czapla” i wchodzimy na ulicę Szkolną. Idziemy prosto i mijamy m.in. restaurację oraz kemping PTTK (1,7 km). Idziemy drogą asfaltową na południe, równoległe do jeziora (z jego przeciwnej strony widać zabudowania Bożejewic). Na rozwidleniu drogi kierujemy się w prawo (2,6 km). Po pewnym czasie docieramy do niedużej wsi Skarbienice, dawniej własności arcybiskupiej, znanej od 1136 r. (znajduje się tu gospodarstwo agroturystyczne; kończy się Jezioro Żnińskie Małe, a pojawia się Jezioro Skarbienickie).

Opuszczamy drogę asfaltową (4,6 km) i skręcamy w lewo, w polną drogę biegnącą pod górkę (po lewej stronie widać oczko polodowcowe, a w oddali panoramę Żnina). Po przejściu 900 m zbaczamy w prawo i przez pofalowany, bezleśny teren docieramy do zachodniego krańca Wenecji Górnej. Tu skręcamy asfaltową drogą w prawo (6,5 km), ale po 300 m opuszczamy ją kierując się w lewo. Zaraz za zakrętem przecinamy tor kolei wąskotorowej (po lewej stronie widzimy przystanek Wenecja Ośrodek) i równoległe do niego schodzimy w dolinę Jeziora Weneckiego.

Szlak dalej prowadzi wokół jeziora. Dochodzimy do pierwszych zabudowań Wenecji Dolnej (8,3 km). Przekraczamy tory, mijamy znajdujący się z prawej strony kościół i docieramy do Muzeum Kolei Wąskotorowej, stacji ŻKP oraz ruin zamku w Wenecji (8,9 km). Idziemy prosto drogą asfaltową, następnie przechodzimy przez mostek na Gąsawce, która łączy Jezioro Biskupińskie i Weneckie (po prawej stronie, za wodą, widać zabudowania na wzniesieniu zwanym „Łysą Górą”).

Wkrótce dochodzimy do dawnej stacji Biskupin (9,8 km), tj. rozgałęzienia kolei w kierunku Gąsawa - Szelejewo i Rogowo (tor dwukrotnie przecina szosę i przez 500 m wiedzie równoległe do niej).

Następnie opuszczamy szosę kierując się w lewo i dróżką obok toru docieramy do pierwszych zabudowań Biskupina. Skracamy w prawo i obok folwarku oraz dworu dochodzimy do przystanku PKS w centrum wsi (11,1 km). Z tegoż przystanku udajemy się szosą w kierunku południowym. Na pierwszym skrzyżowaniu kierujemy się ukośnie w prawo i opuszczamy wieś idąc nieco pod górę (po lewej stronie roztacza się panorama rynny jezior żnińskich i pozostających nieco z boku zabudowań Marcinkowa Górnego).

Dalej otwartym terenem dochodzimy do drogi asfaltowej (po lewej mijamy przystanek PKS; 13,6 km) i skręcamy w prawo do Marcinkowa Dolnego. Na wysokości dworu zbaczamy w prawo, aby po kilkudziesięciu metrach (przy przystanku PKS oraz zadaszanej pompie na rozdrożu; 14,6 km), ukośnie pójść w lewo. Po przejściu dalszych 200 m opuszczamy asfalt i idziemy w lewo wzdłuż dawnego toru kolei wąskotorowej oraz pasa zadrzewień (jest to mało uczęszczana ścieżka, dlatego jest dość uciążliwa).

Po pewnym czasie opuszczamy torowisko, kierując się w lewo (16,2 km) i dochodzimy do wsi Grochowiska Księżę. Tu idziemy w prawo, a po 200 m, kierujemy się w lewo, na południe (17,2 km). Asfaltowa nawierzchnia wkrótce kończy się i za wsią przechodzi w opadającą w dół polną drogę. Na dnie doliny znajduje się niewielkie Jezioro Grochowiskie Małe. Obchodzimy je z lewej strony, a następnie przekraczamy przepust na rowie (okolica jest podmokła - po roztopach i większych deszczach zalewana). Po lewej stronie znajduje się nieduże rozlewisko.

Za drugim przepustem wchodzimy na rozległą łąkę, przez którą idziemy w stronę widocznych w oddali zabudowań Łazisk. Skrajem łąki płynie rów, za którym wchodzimy na nieco wyżej położony teren. Przed samotnym gospodarstwem skręcamy w prawo na drogę o nawierzchni tłuczniowej (19,3 km) i za chwilę wchodzimy do zwartej części kolonii Łaziska. Mijamy oczko polodowcowe, przechodzimy skrajem lasu (tu kończy się droga tłuczniowa) i dochodzimy do drogi krajowej nr 5 (20,7 km).

Idziemy nadal prosto by wkrótce znaleźć się na ulicy 600-lecia (wchodzimy między zabudowania Rogowa). Skręcamy w prawo, w ulicę Bydgoską. Po przejściu 500 m (na końcu ulicy, obok skrzynki pocztowej) idziemy w lewo, aby wejść na Plac Powstańców Wlkp. (przystanek PKS; 21,9 km). Na przystanku PKS skręcamy w prawo i wchodzimy w ulicę Kościelną.

Po 400 m przekraczamy mostek na Wełnie (łączy ona jeziora Ziolo i Rogowskie). Idziemy chodnikiem ukośnie w lewo. Po lewej stronie mijamy kościół pw. św. Doroty oraz cmentarz. Przechodzimy na drugą stronę ulicy i dochodzimy do zarośli nad brzegiem rozciągającego się z prawej strony Jeziora Rogowskiego.

Ponownie docieramy do szosy, skręcamy nią w prawo i wkrótce dochodzimy do położonego w lesie węzła szlaków (23,3 km). Z prawej strony dochodzi tu szlak zielony (oba szlaki biegną razem na odcinku ok. 100 m, do przejazdu). Następnie wchodzimy na torowisko i wzdłuż niego, po 400 m, docieramy do następnego przejazdu na szosie do Mieleszyna.

Przechodzimy obok kilku zabudowań i idziemy dalej drogą wiodącą wśród pól (po lewej stronie widać w oddali zabudowania wsi Rzym i drzewa wzdłuż szosy do Janowca Wlkp.). Torowisko z wolna zamienia się w pas zarośli, dlatego wygodniej jest pójść drogą asfaltową do Recza przez Rzym.

Po dłuższym czasie przecinamy drogę od szosy do Żurawińca (za nią położony jest pas krzewów, w którym płynie strumień odwadniający Jezioro Kołdrąbskie; 27,3 km). Wkrótce dochodzimy do skrzyżowania dróg asfaltowych (obok wiatraka i przystanku PKS Recz; 27,7 km), przy którym szlak czerwony kończy się (aby jednak dotrzeć do centrum wsi Recz, należy pójść 1300 m w lewo).

Obiekty warte uwagi podczas wędrówki:

- kościół pw. św. Floriana z XV w., dwór arcybiskupów gnieźnieńskich z XVIII w. (Muzeum Sztuki Sakralnej), wieża ratuszowa z XV w. – symbol Żnina (Muzeum Ziemi Pałuckiej), pomnik Fryderyka Chopina w parku miejskim w Żninie,
- Muzeum Kolei Wąskotorowej, ruiny zamku Diabła Weneckiego, kościół pw. Narodzenia NMP z XIX w. i grób Walentego Szwajcera na przykościelnym cmentarzu w Wenecji,
- Muzeum i Rezerwat Archeologiczny w Biskupinie,
- kościół pw. św. Doroty z XIX w. w Rogowie,
- wiatrak, dworek z XVIII w. i dąb Chrobry w Reczu.

Materiały zamieszczone na portalu internetowym www.znin.pl
są własnością Starostwa Powiatowego w Żninie.
Przeznaczone są wyłącznie do użytku prywatnego.
Wszelkie ich wykorzystywanie w całości lub we fragmentach,
przetwarzanie bądź rozpowszechnianie bez zgody autorów jest zabronione.

Data dodania 11.06.2013

[wróć](#)